

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 76

din 03.09.2008

privind soluționarea contestațiilor formulate de
S.C. S.R.L. din localitatea, județul, înregistrate la Direcția
Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 07.07.2008
și nr.din 15.07.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului prin adresele nr.din 17.06.2008 și nr. din 11.07.2008, înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 07.07.2008 și nr.din 15.07.2008, cu privire la contestațiile formulate de **S.C. S.R.L.**, având domiciliul fiscal în localitatea, ,, județul

Societatea contestă măsurile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Întrucât contestațiile au fost formulate de aceeași persoană și vizează aceeași categorie de obligații fiscale, s-a procedat la conexasia dosarelor.

Potrivit punctului 9.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005, „În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexasia dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei.”

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. prin contestația formulată și completările depuse ulterior solicită următoarele:

- anularea Deciziei de impunere nr. din 11.06.2008 și exonerarea de la plata sumei de lei, reprezentând dobânzi și penalități aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decontul nr. din 07.05.2008 și Decizia de impunere nr. din 15.04.2008;

- suspendarea executării Deciziei de impunere nr. din 11.06.2008 până la soluționarea contestației.

Societatea precizează că a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. din 15.04.2008 și a Raportului de inspecție fiscală ce au stat la baza stabilirii sumei de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere aferente, contestând legalitatea acestor acte administrative, a căror motive le prezintă și prin contestația actuală, privind accesoriile.

Prin contestația formulată precizează că în perioada 19.02.2008 – 14.04.2008 societatea a fost supusă unei inspecții parțiale, având ca obiect reverificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada 01.06.2002 – 30.09.2004.

Contestatoarea susține că reverificarea unei perioade se putea face doar pe cale de excepție, în condițiile strict prezentate de lege, respectiv atunci când apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării primei inspecții fiscale sau atunci când sunt constatate anumite erori de calcul care influențează rezultatele primei inspecții.

De asemenea, precizează că decizia de reverificare în temeiul căreia s-a efectuat ultima inspecție fiscală a fost emisă ca urmare a notei de prezentare nr. din 18.02.2008, întocmită de Serviciul de audit intern, notă care nu i-a fost prezentată pentru a-i cunoaște conținutul. Decizia de reverificare nu este motivată în sensul de a se prezenta elementele noi care ar îndreptăți organele de control să reia inspecția fiscală.

În măsura în care elementele situației de fapt au fost accesibile organului de inspecție cu ocazia controlului efectuat inițial, faptul că nu au fost analizate toate operațiunile mai mult sau mai puțin relevante, referitoare la TVA în perioada analizată, nu poate constitui un motiv de reluare a inspecției fiscale.

Societatea susține că potrivit prevederilor legale auditorul verifică instituția, putând să formuleze sugestii privind activitatea instituției și greșelile din activitatea organului fiscal supus auditării, serviciul de audit intern nefiind în măsură să furnizeze activității de inspecție fiscală elemente noi intervenite de la inspecția precedentă.

Totodată, contestatoarea precizează că reverificarea taxei pe valoarea adăugată pentru perioada aprilie 2002 – decembrie 2002 a vizat o perioadă pentru care s-a prescris dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale. Dreptul de a se stabili obligații fiscale suplimentare pentru perioada menționată mai sus s-a prescris la data de 01.01.2008, dată la care s-au împlinit 5 ani de la data de 01.01.2003.

1. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, societatea precizează că aceasta s-a rambursat în condiții de deplină legalitate, în urma unor operațiuni de vânzare-cumpărare de utilaje.

În ceea ce privește cuantumul prețului la care utilajele au fost achiziționate, societatea susține că acesta este real și că orice agent economic urmărește să obțină profit.

2. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea consideră că este deductibilă fiscal, aceasta fiind trecută în decontul de TVA în deplină legalitate și reflectă derularea unor operațiuni comerciale corecte într-o economie de piață, neavând obligația să verifice dacă bunul funcționa sau nu la sediul furnizorului sau dacă acesta a depus deconturi de TVA.

3. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei (....lei în decontul lunii mai 2002 șilei în decontul lunii noiembrie 2002), societatea consideră că aceasta este deductibilă și că a beneficiat în mod legal de rambursarea acesteia, nefiind răspunzătoare de faptul că furnizorul furnizorului nu a fost găsit la sediul social.

Consideră că societatea nu poate să răspundă dacă un contribuabil își declară în mod real sau fictiv sediul social, dacă își conduce în mod legal evidența formularelor cu regim special sau dacă depune la organele fiscale declarațiile în mod corect.

4. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, societatea menționează următoarele:

- suma delei reprezintă TVA aferentă unui export în comision pentru care încă nu a obținut copia DVE cu mențiunea „liber de vamă” și că în mod corect s-a dispus la prima verificare ca această sumă să fie suspendată la rambursare.

Precizează că în ipoteza în care nu va reuși să prezinte documentul solicitat în interiorul termenului de prescripție nu va solicita rambursarea acesteia.

- suma de lei reprezintă TVA aferentă facturilor de consum apă în perioada 01.01.2004 – 30.06.2004 și are dreptul la deducerea acesteia.

5. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, societatea susține că este aferentă facturilor de consum apă în perioada iulie 2004 – septembrie 2004 și că, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a speței, suma trebuie reportată în continuare, deoarece reprezintă în mod cert TVA ce a fost plătită societății ce a emis facturi și care a fost colectată de aceasta.

6. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă facturii emisă de, societatea susține că a fost suspendată de prima inspecție fiscală pe motiv că utilajele achiziționate nu se aflau la sediul social al acesteia, ci în custodie la alte persoane juridice.

Contestatoarea menționează că bunurile există, sunt noi și au fost achiziționate în condiții de deplină legalitate.

7. Cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, societatea susține că aceasta a făcut obiectul a numeroase inspecții fiscale ce au privit perioada respectivă și apreciază că înregistrările contabile și deconturile de TVA reflectă cu exactitate realitatea operațiunilor economice derulate.

În ceea ce privește suspendarea executării deciziei de impunere, societatea susține că executarea silită a unei sume pe care nu o datorează ar duce la incapacitate de plată și ulterior la insolvență.

În legătură cu majorările de întârziere în sumă de, societatea susține că a efectuat plata voluntară pentru suma delei, reprezentând TVA pentru luna aprilie 2008.

De asemenea, precizează că din adresa comunicată, nr.din 17.06.2008, rezultă că suma delei plătită cu titlu de TVA pe luna aprilie 2008 a fost considerată că a stins o parte din suma reprezentând TVA stabilită de organele de inspecție fiscală prin Decizia nr.din 21.04.2008.

Temeiul legal invocat, respectiv alin. 2 art. 112 (indicat în mod eronat) și alin. 1 lit b al art. 1 din Codul de procedură fiscală precizează următoarele:

„(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute

la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative acelui tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

b) obligații fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător.”

Contestatoarea precizează că din interpretarea acestui articol de lege reies următoarele:

- ordinea stabilită de art. 115 se aplică în cazul în care un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale;

- suma achitată nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile;

- imputația plății urmează primordial destinația pe care o indică contribuabilul și numai în lipsa acestei imputații a contribuabilului, cea distribuită de organul fiscal potrivit art. 114 din Codul de procedură fiscală.

Societatea susține că în cazul în care contribuabilul nu face imputația plății, iar suma datorată în contul mai multor tipuri de impozite și taxe nu este suficientă pentru acoperirea acestor tipuri de obligații fiscale, atunci se ia în considerare vechimea acestora. Chiar dacă nu s-ar avea în vedere ordinea vechimii creanței, suma delei achitată de societate pentru TVA aferentă lunii aprilie 2008 este scadentă înaintea sumelor impuse prin Decizia nr.din 21.04.2008.

Din interpretarea art. 115 alin. 5 din Codul de procedură fiscală, reiese că pentru creanțele fiscale administrate de autoritățile administrației publice altele decât cele locale, orice plată făcută după comunicarea somației în cadrul executării silite nu va stinge mai întâi obligațiile fiscale cuprinse în titlul executoriu. Stingerea în acest din urmă mod ar opera doar pentru creanțele fiscale administrate de autoritățile administrației publice locale.

În legătură cu majorările de întârziere în sumă de lei, societatea precizează că scadența pentru care organul fiscal a calculat majorările de întârziere ar fi anterioară datei la care a fost emis titlul de creanță. Majorările au fost calculate începând cu data de 14.04.2004, iar decizia a fost emisă la data de 21.04.2008.

Societatea consideră că termenul limită pentru plata obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia nr.din 21.04.2008 este 20.05.2008 și nu 14.04.2008, fiind astfel doar 17 zile de întârziere și nu 36 zile.

De asemenea, prin contestațiadin 03.07.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii sub nr.din 07.07.2008, solicită anularea adresei nr.din 17.06.2008 și, pe cale de consecință, anularea și suspendarea executării Deciziei nr. din 11.06.2008, privind majorările de întârziere.

Totodată, solicită anularea altor acte de executare subsecvente Deciziei nr. din 11.06.2008.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului au stabilit că S.C. S.R.L. datorează majorări de întârziere în sumă totală de lei, din care:

- pentru perioada 26.05.2008 – 06.06.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008;

- lei pentru perioada 14.04.2008 – 20.05.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008;

-lei pentru perioada 20.05.2008 – 06.06.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma delei, reprezentând majorări se întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Deciziadin 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de S.C. S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile.

În fapt, organele fiscale au stabilit că S.C. S.R.L. datorează majorări de întârziere în sumă delei, din care:

- lei pentru perioada 14.04.2008 – 20.05.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, stabilită prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008;

-lei pentru perioada 20.05.2008 – 06.06.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, prin care a fost stabilită suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Deciziadin 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulată de S.C. S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile, pe motiv că organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

În drept, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, face aplicarea **art. 214** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(1) organul de soluționare competent, poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: [...]

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”

Din decizia de impunere contestată rezultă că organele de control au calculat majorări de întârziere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, pentru perioada 14.04.2008 – 20.05.2008, după care, majorările de întârziere au fost calculate în continuare pentru perioada 20.05.2008 – 06.06.2008 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei (.....lei -lei =lei), după diminuarea taxei stabilite suplimentar cu suma delei, achitată de contribuabil la data de 20.05.2008.

Așa după cum precizează și organele fiscale prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, nr. din 07.07.2008, accesoriile în sumă delei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de

impunere nr.din 21.04.2008, în sumă delei, au fost determinate astfel:

- pentru TVA suplimentară în sumă delei stabilită prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008 au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 14.04.2008 – 20.05.2008;

- pentru TVA în sumă delei (....lei stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008 –lei achitată cu OP nr. din 20.05.2008 – extras din 21.05.2008) au fost calculate majorări de întârziere în continuare, în sumă delei, pentru perioada 20.05.2008 – 06.06.2008.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, prin care a fost stabilită suplimentar taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile delei, a fost contestată de contribuabil.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Deciziadin 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. S.R.L. pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv până la soluționarea laturii penale.

Se reține că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, în sumă delei, s-a dispus suspendarea soluționării cauzei.

Astfel, soluționarea cauzei pentru majorările în sumă delei, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008 depinde de existența sau inexistența taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

Deoarece pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Deciziadin 08.07.2008, a dispus suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. S.R.L., se va suspenda soluționarea și pentru majorările de întârziere în sumă delei, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept "***accessorium sequitur principale***" (accesoriul urmează principalul).

În același mod și-a exprimat punctul de vedere și Direcția Generală Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care, prin adresa nr./25.08.2008, înregistrată la Direcția Generală

a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 29.08.2008, precizează următoarele:

„[...] în situația în care dezlegarea pricinii atârână, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări, suspendarea vizează o chestiune de a cărei soluționare ar putea depinde și soluția ce va fi pronunțată în cauza dedusă judecării pe cale administrativă.

Suspendarea cauzei într-o astfel de ipoteză este de natură să preîntâmpine situațiile în care organele de soluționare ar pronunța soluții contradictorii.

Pentru cele ce preced, apreciem că, dumneavoastră, în exercitarea principiului rolului activ în sistemul căilor administrative de atac, aveți facultatea de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei în cazul în care soluționarea acesteia depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, respectiv după soluționarea pe fond a contestației depusă împotriva titlului de creanță care individualizează obligația fiscală principală de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii.”

Având în vedere cele precizate mai sus, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, motiv pentru care **va suspenda soluționarea** cauzei pentru majorările de întârziere delei.

Procedura administrativă va fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, care a generat accesoriile, de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în conformitate cu prevederile art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și pct. 10.5 din O.M.F.P. nr. 519/27.09.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„10.5. Organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 183 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie

dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. [...]"

2. Referitor la majorările de întârziere sumă de, aferente taxei pe valoarea adăugată declarată de contribuabil, în sumă de lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este învestită să se pronunțe dacă contestatoarea datorează majorări de întârziere pentru sumele declarate și neachitate în termen.

În fapt, organele fiscale au stabilit că **S.C. S.R.L.** datorează majorări de întârziere în sumă de pentru perioada 26.05.2008 – 06.06.2008, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

„Art. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. [...]

Art. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că majorările de întârziere se datorează în cazul neachitării în termen a obligațiilor de plată și se calculează începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Prin cererea formulată, societatea susține că a efectuat plata voluntară pentru suma delei, reprezentând TVA pentru luna aprilie 2008.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, accesoriile în sumă de au fost stabilite pentru neachitarea în termen a taxei pe

valoarea adăugată în sumă de lei declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008.

Din decizia de impunere contestată rezultă că organele de control au calculat majorări de întârziere pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008, și pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, pentru perioada 14.04.2008 – 20.05.2008, după care, majorările de întârziere au fost calculate în continuare pentru perioada 20.05.2008 – 06.06.2008 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei (.....lei -lei =lei), prin diminuarea taxei stabilite suplimentar cu suma delei, achitată de contribuabil la data de 20.05.2008.

Așa după cum precizează și organele fiscale prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, nr. din 07.07.2008, cu suma delei, achitată de contribuabil la data de 20.05.2005, s-a stins o parte din taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, rămânând astfel neachitată taxa pe valoarea adăugată declarată de societatea prin Decontul nr. din 07.05.2008.

În legătură cu modul în care a fost stinsă taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, achitată de contribuabil, organele fiscale, prin Referatul cu propuneri de soluționare a contestației, nr. din 07.07.2008, fac următoarele precizări:

„1. În data de 21.05.2008, anterior primirii în trezorerie a plății sumei delei TVA, instituția noastră a emis somația și titlul executoriu nr.21.05.2008 privind TVA în sumă delei și majorări de întârziere la plata TVA de în sumă delei. Somația și titlul executoriu au fost comunicate societății prin poștă și prin fax în data de 21.05.2008, conform prevederilor art. 44 alin. 1 lit. c din OG nr. 92/2003, republicată cu modificările și completările ulterioare.

2 La art. 115 alin. 1 lit. b din actul normativ menționat se precizează ordinea de stingerea datoriilor: „obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător”. Potrivit prevederilor art. 115 alin 2 din OG nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, scadența obligațiilor fiscale stabilite prin decizia de impunere nr./21.04.2008 de către AFPCM – AIF este până la 20.05.2008.

3. Prin urmare plata efectuată de societate în data de 20.05.2008 reprezentând TVA în sumă delei (apărută în extrasul trezoreriei din data de 21.05.2008, data la care era expirată scadența pentru

debitul stabilit suplimentar) a stins parțial din obligația de plată reprezentând TVA stabilită de către organele de inspecție fiscală.”

Totodată, prin adresa Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, nr.din 17.06.2008, aflată în xerocopie la dosarul cauzei, organul fiscal comunică societății contestatoare următoarele: „*suma delei achitată de dvs. cu titlu de TVA a stins parțial, conform prevederilor legale invocate, TVA stabilită suplimentar de către organele de inspecție fiscală”*”.

Din cele prezentate se reține că prin Decizia de calcul al accesoriilor nr. din 11.06.2008 organele de control au ținut cont de taxa pe valoarea adăugată în sumă delei la stabilirea majorărilor de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008.

În ceea ce privește susținerile și argumentele contestatoarei privind modul în care a fost stinsă TVA în sumă delei, se constată că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, au fost calculate majorări de întârziere în sumă totală de lei, aferente taxei pe valoarea adăugată de lei, declarată de societate prin Decontul nr. din 07.05.2008, și a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr.din 21.04.2008, nefiind efectuată prin această decizie stingerea vreunei obligații fiscale.

Potrivit **art. 206 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, „**(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.**”

Față de cele prezentate, **urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația pentru suma de, stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, declarată de contribuabil.

3. Referitor la solicitările contestatoarei prin contestațiadin 03.07.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii sub nr.din 07.07.2008, privind

anularea adresei nr.din 17.06.2008 și a altor acte de executare subsecvente Deciziei nr. din 11.06.2008, și în ceea ce privește capătul de cerere privind modul în care a fost stinsă TVA în sumă delei, facem precizarea că organul de soluționare constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului nu are competență pentru a se pronunța asupra aspectelor care nu privesc decizii de impunere privind impozite, taxe și accesorii ale acestora.

În drept, la art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aplicabil la data depunerii contestației, se prevăd următoarele:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal; [...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Actele care au calitatea de act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere sunt precizate la **art. 88 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se menționează:

„Art. 88

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2);

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că organele de soluționare constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora.

Se reține că actele administrative fiscale care intră în competența organelor de soluționare constituite la nivelul direcțiilor generale sunt stabilite în mod expres de art. 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Potrivit **pct. 9.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005**:

„9.8. În cazul în care contestațiile sunt astfel formulate încât au și alt caracter pe lângă cel de cale administrativă de atac, pentru aceste aspecte cererea se va înainta organelor competente de către organul investit cu soluționarea căii administrative de atac, după soluționarea acesteia.”

Totodată, potrivit **art. 7 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, **„(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia.”**

Având în vedere că cererea este formulată împotriva adresei nr.din 17.06.2008 și a altor acte de executare subsecvente Deciziei nr. din 11.06.2008, pentru aceste capete de cerere și în ceea ce privește modul în care a fost stinsă TVA în sumă delei, se va transmite contestația Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului pentru a analiza și transmite răspuns contestatoarei, conform prevederilor legale.

4. Referitor la solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării sumelor contestate, stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu

soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care cererea de suspendare a executării actului administrativ fiscal nu se află în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin cererea formulată, **S.C. S.R.L.** din localitatea solicită suspendarea executării deciziei contestate până la soluționarea contestației.

În drept, sunt incidente prevederile **art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căror:

„Suspendarea executării actului administrativ fiscal

(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. [...]”

Potrivit **art. 14** din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Suspendarea executării actului

(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, după sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul sau a autorității ierarhic superioare, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ unilateral până la pronunțarea instanței de fond. În cazul în care persoana vătămată nu introduce acțiunea în anularea actului în termen de 60 de zile, suspendarea încetează de drept și fără nicio formalitate.

(2) Instanța soluționează cererea de suspendare, de urgență și cu precădere, cu citarea părților.”

Având în vedere dispozițiile imperative ale legii, cererea societății contestatoare de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, intră sub incidența prevederilor Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, neavând competența materială, acesta aparținând instanței judecătorești.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 88, 119, 120, 206 alin. (2), 209, 214 și 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 9.8 și 10.5 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală și art. 7 alin. (1) și 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

- **Suspendarea soluționării** contestației formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de **....lei**, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, procedura administrativă urmând a fi reluată după soluționarea pe fond a contestației formulată pentru taxa pe valoarea adăugată care a generat accesoriile de către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor – Agenția Națională de Administrare Fiscală, în condițiile legii, conform celor reținute în prezenta decizie.

Dosarul contestației va fi transmis organului fiscal care a emis Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie restituit organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

- **Respingerea** contestației formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată;**

- **Transmiterea** dosarului cauzei pentru contestația formulată împotriva adresei nr.din 17.06.2008, a altor acte de executare subsecvente Deciziei nr. din 11.06.2008 și în ceea ce privește capătul de cerere privind modul în care a fost stinsă TVA în sumă delei Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului

..... pentru a proceda conform actelor normative aplicabile speței și transmite răspuns contestatoarei, conform prevederilor legale.

- **Constatarea** necompetenței materiale în ceea ce privește cererea de suspendare a executării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. din 11.06.2008, emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului neputându-se investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, aceasta fiind de competența instanței judecătorești.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

PROCEDURĂ: - suspendarea soluționării cauzei pentru existența unui drept supus altei judecăți

- art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

ACCESORII: - aferente obligațiilor fiscale declarate prin declarațiile de impozite și taxe

- art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

PROCEDURĂ: - contestație îndreptată împotriva altor acte administrative fiscale

- art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

PROCEDURĂ: - suspendarea executării actului administrativ atacat

- art. 215 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată